

Janne ja Claudia Ševtšenko

PEREVAARTUSED

Mõlemad õed, nii Janne kui ka Claudia Ševtšenko, proovisid kunagi lavakooli astuda, aga jäid ukse taha. Lavale jõudsid nad aga ikkagi - Janne on rahvusooperis Estonia ooperi- ja operetisolist, Claudia tantsib ja õpetab flamenkot.

Janne Ševtšenko (49), ooperilaulja

Meie üliteperamentne ema oli kunagi käinud balletikoolis, aga sõja ajal jäi see pooleli. Isa oli ukrainlane, kes tuli Eestisse lapsena, kui ta isa siia tööle suunati. Tuttavaks said nad Tartus ohvitseride majas karaktertantsu rühmas, kus mõlemad olid solistid.

Vanemad olid tehasetöölised, aga meie kodus oli palju muusikat. Isa mängis kodustel pidudel klaverit ja akordioni kuulumise järgi, mõlemad emaga laulsid kaasa. Emaga kinost koju tulles võis isa esitada mälu järgi filmis kuulnud muusikat.

Pere neljast tüdrukust olen mina kõige noorem, Galli on minust 12, Claudia 10 ja Marina viis aastat vanem. Oma esimestest eluaastatest on mul Claudiast vaid üksikuid mälupilte, sest ta oli kodus Tartus vaid nädalavahetustel - ta käis ise rongiga Tallinnas spordiinternaatkoolis sportvõimlemist õppimas. Põnev oli, kui Claudia ja Galli lindistasid midagi suure lintmakiga. Siis pidi hästi vaikselt olema, aga mõnikord astus täiesti ebaõigel hetkel sisse ema ja hüüdis midagi.

Kui Claudia keskkooli ajal jälle Tartus õppis, kogunes sageli ta sõpru meie koju musitseerima. Meil oli kodus klaver, Claudia ja Galli mängisid kitarri, lauldi. Õed õpetasid mullegi lastelaule. Üks lindistus on praegugi alles - «Kitseke tantsib, kitseke kepsutab...» Pärast keskkooli läks Claudia jälle Tallinna. Lavakunstikateedri katsetel ta põrus, aga sisse sai ta Tallinna Pedagoogikaülikooli näitejuhtimise erialale. Esimese kursuse lõpus lavastas kursusekaaslane Evi Pihla Puškini poeemi «Mustlased», kus ka lauldi ja tantsiti. Claudial oli seal peaosa.

Juba algklassides oli Claudia vanaema soovitusel käinud balletiringis, sest ta oli painduv tüdruk. «Mustlaste» etendus oli nii menukas, et selles osalenud moodustasid mustlasmuusika ansambli Romale, mis alates 1983. aastast kuni 1990. aastani esines edukalt üle Eesti ja väljaspoolgi. Trupp tegeles mustlaskultuuriga sügavuti, Claudia käis koguni Moskvast mustlannast tantsuõpetaja Zinaida Ilinskaja juures õppimas ja kohalikud mustlased võtsid nad ülihästi vastu. Claudia juhtus kord pealt kuulma, kuidas Eesti mustlased arutasid ühe Moskva mustlasansambli kontserdi vaheajal, et issand, kuidas nad karjuvad, aga kui ilusti meie Romale laulab!

Pärast ühte Romale kontserti Helsingis tuli nende juurde Soome mustlasest flamenkoõpetaja Mia Vasara. Pakkus vahetust, et talle

Tiiu

01.02.2020 00:00

Siiri Rebane

46000

20,21

Estonia teater

antaks Vene mustlastantsu tunde ja tema õpetab flamenkot. Claudia, kes ei teadnud flamenkost midagi, jäi kaheks nädalaks - kuni viisa lõppemiseni - Mia juurde õppima. Siis tegi aina uusi viisaid ja võttis tunde. Et nende eest maksta ja ka elamiseks raha saada, tantsis ta Helsingis Stockmanni ees tänaval. Sõitis nii kaks aastat Soome vahet.

Claudia ei aimanud, et varsti täidab tants kogu ta elu. Aga teda justkui tõugati sinna poole. Pärast peda lõpetamist õppis ta koreograafiat.

Tallinnas tegi Von Krahli teatri juht Peeter Jalakas Claudiale ettepaneku hakata näitlejatele flamenkot õpetama ja rääkis ta pehmeks. Alguses õpetasid Claudia ja Lehti Kostabi flamenkot näitlejatele, hiljem tuli juurde aina uusi huvilisi.

Claudia on käinud mitu korda flamenkot õppimas ka Hispaanias ja õpetanud seda 30 aastat peale Eesti veel Soomes, Lätis ja Belgias. Mustlastantsu või flamenkoga on ta esinenud Leedus, Rootsis, Venemaal ja Küprosel. Osa tema tantsustuudio liikmeid on ta juures juba üle 20 aasta, mõni õpilane on ise juba õpetaja.

Claudia on olnud 20 aastat Estonia teatri lepinguline tantsija ja koreograaf. Kui Estonia trupp 1999. aastal «Carmeniga» Belgias ringreisil oli, kaasati etendusse sealseid soliste. Üks neist oli Jean-Marie Lenaerts, kellest sai Claudia abikaasa.

Claudia Ševtšenko (59), koreograafia tantsija

Kui Janne sündis, olime uue õe üle väga õnnelikud, isa aga murtud - ta ootas poissi. Meile valis isa nimed isikute järgi, kes olid talle tähtsad. Neljanda tütre sündides polnud ta enam nii kangekaelne ja Janne nime valisime meie, ta õed. Tädi juures Sauel oli naabritüdruk Janne, tema nimi tundus ilus.

Laulnud on Janne väiksest saati. Kui raadios lauldi, siis ta laulis kaasa. Kui muusikaõpetajal koolis oli vaja kedagi esinema, siis valis ta Janne, kelle lauludega võis terve kontserdi täita. Janne ka joonistas hästi, ma viisin talle ikka kunstiraamatuid ja arvasin, et ta läheb kunsti õppima. Kui aga esimest korda teda ooperit laulmas kuulsin, siis see rabas. See emotsionaalsus, mida ta laulu pani, puudutas mind nii, et hakkas nüüdki nutma, kui meenutan. Jannele on antud kaasa seegmine põlemine, emotsioonid, julgus see kõik välja tuua.

Enne konservatooriumis laulu õppimist proovis ka Janne lavakooli astuda. Pärast katsete ebaõnnestumist sattus ta kokku Heino Elleri muusikakooli inimestega, kes soovitasid tal sinna astuda.

Muusikakoolis polnud ta enne käinud, katsetel ei tundnud nootigi, aga võeti ikka vastu.

Kui ta oli seal aasta aega õppinud, soovitas üks õpetaja tal konservatooriumisse astuda. See tundus õele põnev, juba ettevalmistuskursustel valis Anu Kaal ta enda õpilaseks. Õppimise ajal hakkas ta laulma Estonia ooperikooris, alates 2004. aastast on

ta ooperi- ja operetisolist. Janne meelest operetti alahinnatakse, justkui oleks seda kergem laulda. Ei ole, seda on päris raske teha nii, et tulemus oleks usutav. Jannel on osa mitmekümnes ooperis ja operetis. Kvantiteet pole talle oluline, talle meeldib teekond. Tema lemmikroll on Eliza «Minu veetlevas leedis», väga meeldis ka «Silvas» peaosas laulda.

Kahes Estonia «Carmeni» lavastuses laulis Janne solistina ning mina olin koreograaf ja tantsija. Ooperis «La Vida Breve» olin mina taas koreograaf ja tantsija ning seal Janne ka tantsis. Ilusti! Hobina taastab Janne mööblit ja kujundab ruume, enda maakodus näiteks. Ta on palju pärinud me emalt, kes oleks võinud olla näitleja või moekunstnik. Kui oli vaja õmmelda, siis tuli emal aina ideid.

Mõlemad me vanemad on kahjuks surnud. Isa ei jõudnudki ooperisse Jannet vaatama, ema aga küll. Vanemad olid meie valikutega väga rahul. Kui isa Ukrainas sugulastel külas käis, siis ta rääkis seal uhkusega me tegemistest.

Mõlemad Janne tütre - 25- ja 12aastane - tantsivad. Abikaasa Meelis Olesk on tegev transpordiäris, ooperiga on ta seotud vaid oma firma nime Operail kaudu.

FOTOD: ERKI PÄRNAKU JA ERAKOGU O Claudia (üleval) ja Janne (all). Ühist pilti õdedel oma lapsepõlvest pole. © Claudiale (paremal) on tants kunstileik, mille abil end väljendada, Janne tunneb ennast eelkõige ooperi- ja operetilauljana.

SIIRI REBANE